

A Szent Mihály-kapu

2010 október 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt idők, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Pozsony óvárosának nyugati határát a dóm, az északit a klarisszák temploma, a keletit pedig a ferencesek

temploma jelezte. Alaprajza ötszöget mutatott, amelyet a két fő közlekedési út két részre osztott, s amelyből kijutni csakis a Wödritz-kapun, a Lőrincz-kapun és a Mihály-kapun lehetett. A Mihály-kaput, amely fölött magas torony emelkedik, s annak tetején Mihály főangyalnak a sárkánnyal küzdő szobra áll, bizonyára mindenki látta, aki járt Pozsonyban. Ez az egyetlen, amely a belváros hajdani négy kapujából megmaradt. A kaputól mintegy húszlépcsőnyire boltív látható, elötte volt hajdan a felvonóhíd. Külső oldalán ez a fölírás olvasható: „Omne regnum in se ipsum divisum desolabitur – 1723” (azaz: minden önmagával meghasonlott ország elpusztul)!

Ezt látta, és le is írta a naplójában Kölcsey Ferenc, akit 1832 őszén választották országgyűlési követé. (December 11-én érkezett Pozsonyba; 1834 novemberében a megyei utasítások miatt lemondott követi megbízásáról.)

Most azt a részt idézem naplójából, ahol a fenti mondathoz fűzött megjegyzést: „Ez üdvösséges intést (mit, akinek tetszik, a Mihály-torony oldalán naponként olvashat; s mire egymást, valahányszor jobb gondolat nem száll fejünkbe, híven szoktuk – bár haszon nélkül – emlékeztetni) a mai konferenciáról is bátran mondhatjátok. Mert Nagy Pálék [akik a konzervatív eszméket képviselték ekkor] ma is öszejöttek; s minekutána szinte két óráig tanakodának, miként segítsék ki a többség gyűzdelme alól magokat: végre nagy álmélkodással vették észre, hogy egy értelemben nincsenek. Mit lehetett mást kezdeni, mint elosztani, s a dolgot jó szerencsére bízni? Búcsúzánk azért (mert követársammal együtt, s nem tudni, mi okból, a konferenciának hivatalosi valánk), s én és társam az irgalmasokhoz vevők utunkat.”

Innen Wesselényiék társaságát kereste fel, aki földije volt, s akit a főnemeselek közül a vezérként tiszteltek nem csak a szatmáriak. Nyilván ez volt az oka, hogy amikor a barátját hűtlenség vádjával perbe fogták, ő vállalta el ügyének védelmét. (E nagyszabású, valóban klasszikus politikai vádirat kimerítette erejét: megbetegedett – bélgyulladásba esett –, és 1838. augusztus 24-én Csekén meghalt.)

Pozsony történelmi emlékei közül minden bizonnyal megkülönböztetett hely illeti meg ezt az ódon kaput. Elötte, majd átjutva a Mihály utcában is meg-megállok, és csodálkozva, hitetlenkedve nézem: annyi pusztítás után ez még mindig és ugyanúgy áll? Persze ha itt lenne Kölcsey velem, ő nem csodálkozna, azon már inkább, ha arra kérném, hogy ne menjen tovább, forduljunk vissza, mert már nem itt, hanem Pesten ülésezik a magyar országgyűlés.

Móser Zoltán, mno.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell!”

Ajánló